

TUNTOSARVI

Nro 27 1986

TUNTOSARVI

Kuulonäkövammaisten lehti
Ilmestyy 48 kertaa vuodessa, perjantaisin
Nro 27/86
12. vuosikerta

JULKAISIJA

Näkövammaisten Keskusliitto ry.

PÄÄTOIMITTAJA Orvokki Holopainen
TOIMITTAJA Timo Pietilä

TOIMITUKSEN OSOITE

Näkövammaisten Keskusliitto
Mäkelänkatu 50, 00510 Helsinki
puh. (90) 77041/227

SISÄLLYS

Hyvät lukijat	1
Kerhotoimintaa NAK:ssa	7
Hyvä tulkki	10
Julkilausuma opintopäiviltä	12
Lukijan palsta	13
Ilmoitus	15
Tuntosarvi jää kesälomalle	16

TUNTOSARVI

4.7.1986

Hyvät lukijat!

Kevät on jo pitkälle ehtinyt. Kukin tahollaan tekee omia suunnitelmia kuinka viettää Suomen lyhyt kesä.

Me suomalaiset olemme kesällä toimeliaita. Matkustamme ja liikumme kesällä enemmän kuin talvella. Kesä on mukavaa aikaa hoitaa sukulais- ja ystävyys-suhteita. Kursseja on tänäkin kesänä monenlaisia, toivottavasti niille saadaan runsaasti osanottajia. On tärkeitä hakeutua kursseille mukaan. Jos ilmoittautuneita on runsaasti on pakko suorittaa valintoja. Jos ei pääsekään haluamalleen kurssille pitää vain yrittää sitten hakea uudestaan, niin aina se oma vuoro joskus tulee. Kun hakijoita on runsaasti voimme sitten paremmin suunnitella millaisia kursseja tarvitaan enemmän. Jos ihmiset eivät hakeudu kursseille, niitä ei voida järjestää.

Perhekursseille on syytä hakeutua koko perheen. Näin kurssien hyöty on paljon parempi, kun koko perhe on mukana. Aikuisten kuurosokeiden vanhemmat ovat myös tervetulleita mukaan varsinkin jos asuu yhdessä vanhempiensa kanssa. Myös kuuleville ja näkeville perheenjäsenille perhekursseilla on annettavaa. Monet ovat saaneet uusia ystäviä ja tuttavuuksia tällaisilla kursseilla. Yhteiset kokemukset yhdistävät ja kannustavat eteenpäin.

Kurssien sisältö muuttuu ja kehittyy joka vuosi. En-
tisistä kursseista saatuja kokemuksia käytetään hy-
väksi suunniteltaessa uusia kursseja.

Myös vammaisten lasten vanhemmille olisi tärkeätä
saada kurssimuotoista tukea aikuisten parissa. Toi-
vottavasti tulevaisuudessa vanhemmille ja lapsille
saadaan omia lomakursseja. Kaikille tekee hyvää olla
vähän aikaa erossa toisistaan. Olla vain aikuisten
kanssa. Lapsille on tärkeätä oppia huomaamaan, että
maailmassa on monenlaisia lapsia; terveitä, sairaita ja
vammaisista. Silti me kaikki olemme toisillemme tärkei-
tä. Kun lapset oppivat hyväksymään vammaisen ihmi-
sen erilaiset tavat kommunikoida, liikkua, olla ulkonai-
sesti toisennäköisiä kuin muut, he oppivat pitämään
poikkeavuutta luonnollisena asiana. Jos me ihmiset
voisimme hyväksyä toinen toisemme sellaisina kuin
olemme, on kaikilla helpompaa elää vammaisena tai
sairaana. Vammaisuuteen suhtautuminen on hyvin
tunnepitoinen asia. Vammaisuutta on vaikea kohdata.
Se on vaikea itselle ja vaikea toiselle.

Ongelmia on kaikilla aloilla. Vammaisen ihmisen
mahdollisuudet osallistua yhteiskunnan päätöksen te-
koon ovat rajalliset. Voimme itse auttaa itseämme,
kunhan tiedostamme omat oikeutetemme ja velvolli-
suutemme. Meidän on jokaisen tiedostettava oma ih-
misarvomme ja pidettävä siitä kiinni. Vammaisella ih-
misellä on monenlaisia toiminnallisia rajoituksia, mut-
ta se ei anna kenellekään oikeutta päättää toisen
puolesta asioita. Tarvitsemme paljon apua, mutta
voimme omilla aivoillamme ajatella. Omien tunteiden

tiedostaminen ja niistä kertominen on yksi tapa jolla
voimme vaikuttaa toisiin ihmisiin. Vaikka olemme toi-
sista riippuvaisia voimme silti säilyttää oikeuden omiin
tunteisiin ja tarpeisiin.

Vammaisneuvostot tulevat

Vapun tienoilla Suomeen perustettiin ensimmäinen
valtakunnallinen vammaisneuvosto. Seuraavaksi tul-
lee läänin vammaisneuvostot. Vammaisten vuonna
-81 perustettiin moneen kuntaan omat vammaisneu-
vostot. Vammaisneuvostojen tarkoitus on laaja-alai-
nen. Erilaisten vammaisjärjestöjen jäsenistä ja kun-
tien lautakuntien ja virastojen työntekijöistä koottu
vammaisneuvosto seuraa mitä kunnassa tapahtuu,
esim. mitä rakennetaan. Onko rakennus suunniteltu
niin, että myös vammaiset voivat sitä vaivattomasti
käyttää. Kuinka kuljetuspalvelut pelaavat käytännös-
sä, onko niissä kehittämisen varaa. Kuinka ne voisivat
paremmin palvella vammaisia. Tulkkipalveluun liittyviä
asioita voi aina kehittää. Onko kunnat ottaneet esim.
kulttuurilautakunnassa huomioon vammaisten tar-
peet.

Vammaisten itsensä tulee suunnitella ja miettiä se-
kä tehdä ehdotuksia mitä asioita on tarpeen ottaa
huomioon kuntien toimintaa kehitettäessä. Pienissä
kunnissa on vähän vammaisia. Voi olla että viran- ja
toimenhaltijat eivät tiedä ja tunne tarpeeksi asioita
vammaisten kannalta. Tämän vuoksi he eivät osaa
niitä huomioida. Vammaisista riippuu kuinka hyvin
asiat hoidetaan. On tärkeätä kertoa omista tarpeis-
taan.

Kuurosokeat mukaan

Myös kuurosokeilla on mahdollisuus tulkin avulla osallistua tällaiseen vammaisneuvoston toimintaan omassa kotikunnassaan. Kunnanvirastosta tai sosiaalitoimistosta voi kysyä onko omassa kunnassa jo tällainen neuvosto. Kannattaa mennä mukaan. Samalla tutustuu muihin vammaisryhmiin. On tärkeitä toimia yhteistyössä toisten vammaisten kanssa. Se on ihan mukavaa kun heittää ennakkoluulonsa romukoppaan.

Näissä neuvostoissa voidaan suunnitella myös esim. myyjäisiä, juhlia, retkiä, matkoja, kutsua asiantuntijoita kertomaan outoja juttuja yms. Yhteistyö avartaa ja on voimaa. Samalla tulee kerrotuksi muille kuntalaisille että vammaisetkin voivat harrastaa monenlaisia asioita kunhan annetaan mahdollisuus. Näistä asioita on tärkeitä puhua ja kertoa muillekin. Sillä tavoin voimme vaikuttaa ihmisten mielipiteisiin ja asenteisiin, että ihmisläheisyys on tärkein asia, eikä se, miten olemme erilaisia ja toimimme eri tavoin. Kaikki eivät voi olla terveitä ja työkykyisiä, mutta vammaisen voi olla terve ja työkykyinen. Mietipä sitä se tarkoittaa.

Vammaisen ei ole sairas

Monet ajattelevat, että vammaisen on sairas. Vammaisen on sairas, vain jos on esim. kuumetta tai korva kipeä. Vammaisuus ei kuitenkaan ole sama asia kuin sairaus. Sairas ihminen on lähes aina kykenemätön työhön. Vammaisen pystyy työhön jos vain löytyy sopiva työ ja annetaan mahdollisuus. Kaikki työ

ei kuitenkaan tarvitse olla ansiotyötä ollakseen oikeata työtä. Usein vammaiset tekevät suojatyötä. Vammaisuus aiheuttaa monesti hitautta ja väsyttään he pommin, kuin jos oltaisiin vammattomia.

Kuurosokeillekin on tärkeitä löytää mielekästä työtä. Aika kuluu mukavasti ja tuntee itsensä tarpeelliseksi. Suomesta puuttuu kuurosokeiden monivammaisten koulutus kokonaan. Sosiaali- ja terveystieteiden toimikunnassa on puhuttu »elämän akatemia koulutuksesta. Tällä tarkoitetaan sellaisen koulutuksen ja oppimismahdollisuuden antamista, jonka tavoite ei ole ammattiin valmistuminen. Millaista tuo koulutus olisi, se on vielä suunnitteilla.

Mielessäni on pyörinyt ajatus, että Suomessa tarvittaisiin vammaisten kansanopisto. Siellä voitaisiin opiskella monenlaisia taitoja, joiden oppiminen vie pitempään kuin nykyiset lyhyet kuntoutus- ja sopeutumisvalmennuskurssit kestävät. Kursseilla opittuja taitoja voisi syventää. Toisaalta monivammaisella ajattelulla yksi kurssikeskus on mukavampi kuin siirtyminen paikasta toiseen. Tämä on ajatus... mitäs tykätään ajatuksista?

Kerhot kuuluville!

Olen ilahtuneena pannut merkille, että kerhoja on kokoontunut eri puolilla Suomea. Valitkaa joku kirjoittamaan mitä siellä jutellaan ja suunnitellaan. Näin arnatte toisille kerhoillekin esimerkin ja uusia ajatuksia. Kuopion kerhosta on jo tullut juttu. Toivottavasti syksyllä sitten kuullaan lisää.

Kesän kurssit ja leirit ovat myös tapahtumarikkaita paikkoja. Kirjoitelkaa...

Puheenjohtajan ominaisuudessa on käynyt tulkkini kanssa tutustumassa mm. Näkövammaisten ammattikouluun. Siellä on erittäin monipuolista opetusta myöskin kuurosokeille. Jyväskylän lasten keskuksessa oli menossa perhekurssi, poikettiin siellä päivänä muutamana. Oli mukava henki kurssien perheiden kesken. Hyviä jatkoja vain näin siellä tavatuille...

Kuurojen Huoltokotisäätiö on asumispalveluja tuottava järjestö. Hyvinkään Sveitsissä on mukavan näköinen iso huvila kunnostettu 6 nuoren kuurosokean monivammaisen kodiksi. Kaija Salekari ja minä olimme kutsuvieraina Marjaana-kodin vihkiäisjuhlassa. On mieltä lämmittävää kun nuoria on ajateltu ja rakennettu palvelutalo heitä varten.

Oma yhdistyksemme on vielä nuori ja työtä valtavat määrät. Tarvitsemme auttajia, ystäviä. Kuurojen Huoltokotisäätiö on tullut vastaan tässä palvelutyössä.

Toukokuussa vietettiin Tampereella palvelutalon II-vaiheen harjannostajaisia. Tampereen seudun leijonat ovat kannustavalla ja esimerkillisellä tavalla ottaneet kuurosokeiden asian omakseen. Leijonista Osmo Suominen on ollut mukana jo I-vaiheen alkusuunnitelmista lähtien. Ilman leijonien monipuolista työtä ja tukea II-vaihe tuskin olisi toteutunut niin pian. Aravalainat kattavat osan asuntojen rakennuskustannuksista. RAY avustaa 40 % hyväksytyistä kustannuksista. Annansilmät-talkoista saimme 600.000 mk. Leijonat kokosivat noin 700.000 mk, loput on vakuutusyhtiön

ja pankkien lainoja.

Menee vielä vuosia ennen kuin palvelutalo on kokonaan maksettu.

Sosiaali- ja terveysministeriön työryhmä »Toimivaikeavammaisen toimivassa yhteiskunnassa» jatkaa vielä työtään. Olemme tähän mennessä kartoittaneet ongelmia. Työtä jatketaan nyt siitä kuinka ongelmia voitaisiin poistaa. Edessäpäin on Ruotsin kuurosokeiden vuosikokoukseen mukaanmeno. Vien terveisiä Suomen Kuurosokeilta. Palataan asiaan matkan jälkeen. Hyvää kesää kaikille...

Pirkko Virtane

Kerhotoimintaa NAK:ssa

Tammikuun alussa alkoi kuurosokeiden hieromavammennuskurssi, joka on ensimmäinen laatuaan täällä NAK:ssa. Oppilaiksi oli valittu eriasteisia kuulo- ja kuulonäkövammaisia.

Yksi on kuuro, normaalisti näkevä ja kolme eriaasteista kuurosokeaa. Myöhemmin tuli vielä yksi kuulovammaisen normaalisti näkevä mukaan. Meistä kaksitulee toimeen kuulokojeen avulla ja toinen käyttää myös viittomatulkkausta muiden ohella.

Eräs lopetti opiskelun perhelänteen vuoksi eli heille tuli kova ikävä loisiaan. Täällä on kolme vakinaistulkkia ja osa opettajista on viittomakielentaitoisia.

Alusta alkaen näytti ongelmaksi muodostuvan erilaisten anatomisten ilmaisujen, sivistyssanojen ja muiden vastaavien käsitteiden viittomamerkkien puute sekä oppilaiden eriasteinen vastaanottokyky sanojen ymmärtäminen suomeksi.

Olemme yhdessä pyrkineet keksimään viittomamerkkejä uusille käsitteille, jotta opetus saataisiin sujumaan mahdollisimman kitkattomasti. Oppimateriaalia muokataan myös helpommin ymmärrettävään muotoon. Opettajat ovat olleet erittäin ystävällisiä ja ottaneet huomioon mahdollisuuksien mukaan kaikki toivomuksemme, mm. valaistuksen ja häikäisyn suhteen sekä sopivan tekstikoon käyttämisellä.

Heilläkin on varmaan vaikea tehtävä ratkoa eteen tulevia ongelmia, koska kaikki on myös heille melkoisen uutta.

Myöskin tulkit, joita on liian vähän, ja joutuvat tekemään jatkuvasti ylitöitä, joutuvat koville yrittäessään kääntää kaikki sanotut asiat oppilaille ymmärrettävään muotoon. Heiltäkin vaaditaan pitkäjännitteisyyttä, oppimishalua ja aktiivisuutta muutenkin. »Oma» tulkkimme on myös konstailematon, suoraviivainen, ystävällinen ja auttavainen.

Koulun henki tuntuu yleensäkin olevan ihan hyvä, näin äkkiä arvioituna. Oppilaisiin tutustuu aina ajan myötä paremmin vaikka näin alussa tulee pyörityäkin omassa »piirissä».

Täällä pyritään hankkimaan jokaiselle tarvittavia apuvälineitä. Uusimpien apuvälineiden suhteen ollaan ajan hermolla eli uusia välineitä esitellään mahdolli-

suuksien mukaan tuoreena.

Aiemmin oli DiaLogos esittely sekä sen käyttöopastuskurssi, joka kesti viikon. Myös valkoisen kepin käyttöä ja liikkumistekniikkaa opetetaan.

Täällä toimii kuurosokeiden kerho ja kokoonnumme maanantaisin. Kerhoon osallistuu n. parikymmentä henkilöä. Usein on myös vieraita kuten tulkkiharjoittelijoita ym. Meillä vieraili myös islantilainen tyttö, joka on täällä vaihto-oppilaana. Viimeksi tutustuimme lähemmin oppilasasuntolan uuteen hoitajaan.

Juttelemme erilaisista kuurosokeita koskevista asioista. Jos joku on osallistunut KS tapahtumiin koti- tai ulkomailta tai muuten vaan matkustellut ja tavannut kuuroja, sokeita tai kuurosokeita, hän kertoo kokemuksistaan kerhossa. Pohdimme kuurosokeiden asemaa, asioita myös muissa maissa.

On siellä myös kevyempää keskustelua, kiusoittelemme toisiamme ja kerromme huumorijuttujakin. Kahvikin näyttää maistuvan kerholaisille oikein hyvin.

Kävimme aikaisemmin tutustumassa Marjaana-kotiin Hyvinkäällä. Siellä on eräs henkilö, joka asui täällä koululla aikaisemmin jonkun aikaa. Sitten vierailimme Sampolassa, Hämeenlinnassa sijaitsevassa palvelukeskuksessa sekä Tampereen palvelutaloon ja sen laajennustoimiin. Kaikki olivat mielenkiintoisia ja paikkansa täyttäviä kohteita.

Vapaa-ajan vieton mahdollisuuksiakin on järjestetty erilaisten kerhojen, teatteri- ja musiikkitapahtumien muodossa. Oma viittomakielen kerhomme ei tuntunut kiinnostavan moniakaan, joten se jäädettiin myö-

hempää aikaa varten. Lisäksi täällä on Jukola, josta saa kahvia ja muita virvokkeita sekä pientä purtavaa.

Myöhemmin alkavat soveltuvuustestit osoittivat, jatkaako Val. H. oppilaat yhdessä ensi syksynä alkavalla hierojalinjalla.

Oikein hyvää kesän jatkoa kaikille NAK:n kuurosokeilta ja erityisesti Kuopion kerholle Markku Turuselta.

J. K. Maininnan ansaitsevat myös asuntolanhoitajat ja muut työntekijät palveluhalustaan, hyväntuulisuudestaan ja myötäelämisestä kaikissa eteen tulevissa tilanteissa.

Hyvä tulkki!

Näin kesän kynnyksellä ja lomaa odotellessa tulkkikirjekin on lyhyt, mutta toivottavasti ytimekäs. Syksyn kirjeessä on taas enemmän asiaa.

Materiaalia tulkkipalvelusta

Sosiaalihalitus julkaisee kesäkuussa omana teematiedotteenaan materiaalin tulkkipalvelusta. Tätä tiedotetta lähetetään myös tulkeille ja sitä voi jakaa tarvittaessa kuulevalle osapuolelle. Myöhemmin syksyllä tehdään suppeampi asiakastiedote tulkkipalvelun käyttäjille. Tämän materiaalin julkaisee myös sosiaalihalitus.

Tulkkikoulutus

Kuten aikaisemmin on jo kerrottu, ollaan Kuurojen Liiton lyhyttä koulutusta lakkauttamassa. Ensi syksystä alkaen voi tulkkiksi opiskella Turun kristillisen opiston lisäksi Pohjois-Savon opistossa Kuopiossa. Tulkkilinja muuttuu 2-vuotiseksi ja näin se on ammatillista koulutusta. Samalla se antaa valmiudet viittomakieleen opettamiseen.

Sosiaalihalituksen yleiskirje

Sosiaalihalituksen uudessa yleiskirjeessä on uutena asiana mainittu hallintomenettelylaki. Tästä asiasta on ollut jonkin verran epäselvyyttä, lähinnä palkkion osalta. Mikäli palkkio tulee esim. poliisilaitokselta, ei palkkiota enää peritä kuuron kunnalta. Yritän saada syksyn tulkkikirjeeseen tarkempaa tietoa hallintomenettelylaista.

Tulkkiihdistys tiedottaa

Tämän kirjeen mukana on tulkkiihdistyksen koulutuspäivien julkilausuma sekä ammattiyhdistysasioita.

HYVÄÄ KESÄÄ!

Leena Hassinen psta
tulkkisihteri
Puh. 90/882 155
Kuurojen Liitto, PL 4,
02211 Espoo

Pirjo Sirkiä
toimistosihteri

**VI Valtakunnalliset Viittomakielen
Tulkkien Opintopäivät
Turun Kristillinen Opisto
8.-9.2.1986
Osanottajia n. 120**

Julkilausuma opintopäiviltä

Tulkkien koulutukselle ja tulkkipalvelulle asetetut tavoitteet

Tulkkipäivien koulutusta kehitettäessä tulisi tavoitteena olla koulutuksen yhtenäistäminen, koulutusajan pidentäminen (nykyisin 1v.) sekä jatko- ja lisäkoulutuksen järjestäminen, erityisalojen (opiskelutulkinta ammatillisissa oppilaitoksissa, yliopistoissa, oikeustulkinta ym.) ja erityisryhmien (kuurosokea, kuuroutuneet) vaatimuksia ja tarpeita vastaaviksi.

Tällä hetkellä suurin osa tulkeista toimii free-lance pohjalta, joko pää- tai sivutoimisina tulkkeina, ilman sosiaaliturvaa tms. etuja.

Tulkin virkojen puuttuminen vähentää nykytilanteessa halukkuutta hakeutua alalle sekä aiheuttaa jo koulutettujen, pätevien tulkkien alalta poistumista.

Tulkkipalvelujen kysyntä ja tarve ylittää tätänykyä huomattavasti niiden tarjonnan. Tulkkien saatavuutta tulisi ensisijaisesti pyrkiä parantamaan perustamalla päätoimisia tulkin virkoja.

Vallitsevassa tilanteessa, tulkin virkojen puuttuessa, tulisi tulkkipalvelujen hankintaa helpottaa, esimer-

kiksi perustamalla lisää alueellisia tulkki- ja välityskeskustoja.

Maassamme toimii jo kaksi alueellista tulkki- ja välityskeskusta, Helsingissä ja Turussa, kokemukset näistä välityskeskustoista ovat olleet yksinomaan myönteisiä.

Tulkkipalvelujen käyttäjäkunnan muodostava maamme 8000 kuuroa, kuuroutunutta ja kuurosokeita (n. 450). Noin 5000 kuuroa tästä ryhmästä käyttää viittomakieltä, loput 3000 käyttää muita kommunikaatiotapoja.

Tulkinkäyttöoikeus on kuuroilla, invalidihuoltolain perusteella ja sen kustannuksista vastaa kuuron kotikunta.

120 viittomakielen tulkki-

Lukijan palsta

Huttulan huminat

Kyllä tuli lokosa reissu vietettyä Huttulassa, tai ei ny ihan, vaan teatterileiri. Minäkin lähdin sinne Saabir viemänä pihkuna, eihän tommoseen vehkeeseen sov paljon tavaraakaan, muuta kuin maantien ojaan. Pit jättää haitari pois ja hyvät kuteetkin. Enhän mä muuten sitä krääsää laahaisi mukana, mutta se Huttular uusi paikka on niin hieno, ettei sinne enää kehtaa

mennä kuin Mersulla ja silloinkin vain pimeessä. Sehän on nykyään Kartano-hotelli, eikä mikään mökin rähjä.

Sattuihan sitä kaikenlaista hässäkkää. Minäkin olin karvalakki päässä ja sadetakki päällä ja aurinko paistoi.

Tuommoisessa näytelmätouhussa kun tarvitaan hyvää hermoa, niin ei ollut sopivaa valitella ainakaan vi-
lua.

Yhtenä päivänä ne innostui syömään muusipäällistä makkaraa. Minä vetelin silloin vahingossa huuliharppua, kun alkoi se syöntikin meinaan niille makkaroil-
le. Kyllä se vähän vaikeata näytti olevan syödä ja nauraa yhtä aikaa. Sapuskajonossa yksi juippi kuori kerman päältä eikä mulle jäänyt kuin kurria. Näkyi ne käyneen uimassakin. Minä itse en käynyt, vesi katos oli liian märkää.

Olihan se teatteriväki vilkasta väkeä. Pöhisi yhtä päätä joten eihän mun tarvinnut muuta kuin kuunnella vaan. Tuli sieltä vähän harmiakin, ei nyt mitään isompaa, mutta kun piti viimeisenä iltana tanssia niin eihän niistä likoista ollut lähtijöiksi. Väsyivät jo pelkästä nau-
ramisesta.

Tulipas siitä leiristä jonkinlainen sekasoppa tehtyä. Sitä pitää vain vielä vähän hämmentää ja maustaa juonella sitten syksyllä. Sitten sen pitäisi olla aika kypsää tarjottavaksi Kulttuuripäivillä. Joten tervetuloa maistiaisille ja kuule, kerro muillekin.

Ai niin, unohdin että osasi se yleisö parkua, kun oli niin karmivan jännittävä hommeli menossa. Ihan kuin

olis karhu poikennut ovella. Olihan mukavaa olla mukavassa seurassa. Tattista vaan iso karvalakillinen kaikille leiriläisille ja ohjaajille ja Hesaankin päin ja vähän joka puolelle lukijoille.

Kesäterveisin

Ossi Rajala

Ilmoitus

Tanskassa järjestetään kulttuuripäivät pohjoismaiden kuurosokeille. Päivät ovat Krusåssa lähellä Tanskan ja Länsi-Saksan välistä rajaa. Alueella on paljon historiallisia paikkoja, jotka luovat hyvän pohjan pohjoismaisille kulttuuripäiville. Päivien aikana on tarkoitus tehdä retkiä historiallisille paikoille niin Tanskassa kuin Saksassakin. Myös seudun kauniiseen luontoon on tarkoitus tutustua.

Pohjoismaiset kuurosokeiden päivät järjestetään maanantaista 25. elokuuta perjantaihin 29. elokuuta 1986. Osallistumismaksu on 520 Tanskan kruunua eli runsaat 300 Suomen markkaa. Lisäksi tulevat matkakulut.

Suomen Kuurosokeat ry. kustantaa 1-2 tulkkia Henkilökohtaista avustusta voi anoa Kuurosokeider Tuki ry:ltä.

Elokuu on jo lähellä. Kiinnostuneet ottakaa yhteyttä toimistoon.

Tuntosarvi jää kesälomalle

Tämä Tuntosarvi on viimeinen ennen kesälomaa. Seuraava numero ilmestyy elokuussa. Nauttikaapa kesästä, se on vain kerran vuodessa.

